

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 24. 6. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

- 1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu

Česká Lípa, odboru X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání dvou přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterých se měl dopustit tím, že úmyslně jinému ublížil na zdraví, neboť dne 5. 8. 2018 kolem X hod. v obci X – X ve včelíně na pozemku u domu čp. X jednak úmyslně fyzicky napadl manželku X, kterou strčil na úlové nástavky a dále jí kroutil rukou, čímž jí způsobil škrábance ulnární hrany předloktí a ulnárně u V.MTC mírný otok, a jednak úmyslně fyzicky napadl X působil lehký otok pravé tváře s povrchovými oděrkami 3 x 1 cm a pod nosem 2 x 1 cm, palp. bolestivé a hematom na pravém horním víčku. Za přestupek byla žalobci podle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích a § 35 písm. b), § 40 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a dále podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. V žalobě žalobce poukázal na to, že první rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovaným zrušeno, správní orgán však do svého druhého rozhodnutí převzal text rozhodnutí prvního, nezabýval se žalobcem navrženými důkazy a nevypořádal se s jím vznesenými námitkami. Podle žalobce žalovaný na jedné straně tvrdí, že žalobce byl útočníkem a na straně druhé cituje ve správním spise nezaložený a neprovedený úřední záznam policie. Žalovaný rovněž považuje paní X za jedinou, která mohla dát k řízení o přestupku souhlas. Z úředního záznamu policie plyne, že první strčil do pana X pan X. Tvrzení paní Š. o počtu více než čtrnácti úderů, které žalobce panu P. uštědřil je účelové či domluvené. Všichni účastníci tvrdí, že měli být druhou stranou zranění, správní orgány nepochopitelně považují zranění žalobce za irrelevantní a odkazují na řízení o přestupcích dalších osob. Zraněním žalobce nebyla věnována pozornost. Žalovaný si měl vyžádat také barevnou fotografii hematomů na zádech žalobce. Více než deset úderů pěstí do obličeje pana X přes včelařskou kuklu nemohlo způsobit pouze dvě povrchové oděrky. K tomu měl být opatřen a proveden posudek znalce z oboru lékařství, také mohla být ohledána včelařská kukla. Žalobce se rovněž neztotožňuje s posouzením provedených videozáznamů. Případné manipulace s videem by snadno zjistil IT odborník. Video bylo natočeno po incidentu, svědčí ve prospěch žalobce, policii volal rovněž žalobce.
3. Žalobci není zřejmé, proč byli paní X a pan X zproštěni obvinění a žalobce shledán vinným. Žalovaný nevzal v potaz lékařskou zprávu žalobce, přitom mu bylo známo, že žalobce byl napaden již předchozího dne a nebylo rozlišeno, kdy byla která zranění žalobci způsobena. Zranění žalobce dokládají, že měla být shledána vina paní X a pana X. Za napadení žalobce předchozího dne byl shledán vinným X, který dostal pokutu ve výši trojnásobně nižší než žalobce v nyní řešené věci za dvě tvrzené oděrky v obličeji pana X. Z rozhodnutí týkajícího se pana X správní orgány nijak nečerpaly. Správnímu orgánu bylo také známo, že pan vv r. 2018 zlámal žalobci obě ruce a měl milenecký poměr s paní X. Pan X v minulosti rovněž napadl syna žalobce, což jsou indicie nasvědčující křivému svědectví pana X, paní X a pana X. Žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 6. 6. 2018, č. j. 36 Co 161/2018- 167, podle něž neměl zakázaný vstup na pozemky, kde došlo k řešenému incidentu. Správní orgány

měly vyřešit otázku, zda se žalobce nacházel na svém pozemku protiprávně či nikoli. Správní orgán smíchal výpovědi ze dvou řízení. Výpovědi paní X a pana X nekorrespondují zraněním pana X a stejně jako výpověď pana X jsou logicky rozporné. Měli by být vyslechnuti příslušníci policie, kteří po útoku přijeli a místo incidentu viděli, včetně křídou napsaného nápisu na včelíně. Ke svědectví vzájemně propletených osob, totiž paní Š. a pánů X, X a D. je potřeba přistupovat obezřetně, tyto osoby byly domluvené. Incidenty žalobce a jeho syna s panem X probíhaly již v minulosti. Žalobce se do včelína přestěhoval v nouzi, i tam však byl napaden. Správní orgány neřešily časový nesoulad událostí mezi tvrzeními jednotlivých osob. Žalobce požadoval provedení rekonstrukce, která by vyvrátila tvrzení paní X, pana X a pana X a prokázala, jak vznikla zranění jednotlivých osob. Původu zranění žalobce se přitom správní orgán nevěnoval.

4. V rozporu se zásadou materiální pravdy a postupem in dubio pro reo správní orgán zamítl dokazování videem, které od žalobce obdržel mailem bez zaručeného elektronického podpisu a které bylo pořízeno bezprostředně po útoku na žalobce. Video přitom dokládá skutkovou verzi, jak ji popisuje žalobce. Správní orgán video nazval zmatečným, s čímž se žalobce neztotožňuje.

V odvolacím řízení nebylo vůbec prováděno dokazování, nebylo ani nařízeno ústní jednání. Správní orgány nedostatečně provedly dokazování a důkazy nesprávně vyhodnotily, nadržovaly paní X a panu X, které zprostily obvinění, udělily žalobci nepřiměřenou pokutu a jednání žalobce nesprávně nepovažovaly za nutnou obranu. Žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, eventuálně, aby upustil od jeho potrestání nebo snížil uloženou pokutu, neboť žalobce byl již potrestán tím, že jej manželka opakovaně nechala vykázat z jeho domu za údajné napadení a pan P. užívá jeho věci.

II. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nejrozsáhlejší část žaloby tvoří doslovně převzaté odvolací důvody, jimž se žalovaný věnoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž proto odkazuje. Není pravdou, že po zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci nedošlo k žádnému novému projednávání, neboť dne 27. 3. 2019 se konalo pokračování ústního jednání, kterého se žalobce sám zúčastnil, a výsledkem řízení bylo nové rozhodnutí, v němž se správní orgán I. stupně vyvaroval původnímu rozhodnutí vytýkaných chyb. X se v řízení nikdy nezmiňovala o 14 úderech, které měl žalobce uštědřit X. Žalovaný se na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí věnoval zraněním žalobce a vzal v potaz lékařskou zprávu o těchto zraněních. O barevné verzi fotografie zranění se žalobce v řízení nezmiňoval, z fotografie nelze zjistit, kdy byla pořízena, žalobce ji předložil až po devíti dnech po incidentu. Žalobci nebyl kladen za vinu žádný konkrétní počet úderů. Popis zranění X odpovídá zraněním způsobeným několika údery pěstí přes včelařskou kuklu. Videá, která jsou součástí spisového materiálu, žalovaný nepovažuje za cokoli prokazující. Pokud se žalobce odkazuje na video uložené na stránkách www.youtube.com, to není žalovanému známo a není ani součástí spisového materiálu. Součástí důkazního materiálu jsou videá, která žalobce předložil. Ta byla provedena jako důkaz a sám žalobce při jednání dne 27. 3. 2019 uvedl, že více videí nemá.

6. Dle žalovaného bylo provedeno dokazování v takovém rozsahu, že mohla být bez pochybností konstatována vina žalobce. Ze skutkových zjištění neplyne, že by se ze strany žalobce jednalo o nutnou obranu. Nadržování osobám, které byly zproštěny obvinění, není prokázáno a žaloba navíc nedoléhá na posouzení přestupků jiných osob. Pokuta byla uložena v adekvátní výši. Správní orgány nejsou povinny provést všechny navržené důkazy, žalovaný se vypořádal s tím, proč by byla navrhovaná rekonstrukce nadbytečným úkonem. Žalovaný rozhodoval nestranně při vědomí zásady in dubio pro reo. Závěry žalovaného odpovídají provedenému dokazování. Výpovědi K X, X a X jsou konzistentní a navzájem se doplňující, tvrzení žalobce hodnověrná nejsou. Žalobce sám přiznal, že L. P. napadl úderem pěstí do obličeje. Žalobce zveličuje svá zranění, jež jsou popsána v lékařské zprávě, a bagatelizuje zranění X a L. X. Žalobce si sám není jist svou nevinou, což plyne i z jeho návrhu na upuštění od potrestání.

III. Zjištění ze správního spisu

7. Přestupek žalobce oznámila policie dne 7. 9. 2018 obecnímu úřadu Stružnice, který věc na základě uzavřené veřejnoprávní smlouvy o přenosu příslušnosti k projednávání přestupků předložil Městskému úřadu Česká Lípa. Ten jako správní orgán I. stupně po udělení souhlasu K. Š. se zahájením řízení o přestupku žalobce informoval žalobce o zahájení řízení o přestupku oznámením ze dne 7. 11. 2018. Společně s řízením o přestupku žalobce správní orgán I. stupně zahájil a vedl také řízení o přestupcích X a X, ve vztahu k těmto osobám bylo řízení zastaveno rozhodnutím ze dne 19. 12. 2018, č. j. MUCL/135258/2018, jehož přezkum není předmětem nyní vedeného soudního řízení.
8. Přestupek žalobce byl projednán při ústním jednání dne 5. 12. 2018. V jeho průběhu byli zejména vyslechnuti samotní aktéři incidentu z 5. 8. 2018, tedy žalobce, X a a dále svědek X. Ti odkázali X na své předchozí výpovědi na policii, které správní orgán přečetl, a své výpovědi dále rozvedli a doplnili. Z výpovědi žalobce plyne, že jelikož byl vykázán ze společného obydlí s manželkou, bydlel v chatce – včelíně, kam dne 5. 8. 2018 v podvečer přijel a viděl zde manželku, X začala žalobce bít do zátylku hlavy a páteře, když upadl, tak do něj kopala. Nakonec přijela policie.
9. X vypověděla, že již během dopoledne dne 5. 8. 2018 vynášel žalobce ze včelína nástavky se včelami, proto se po jeho odjezdu ze včelína rozhodla včelařské věci odvést, aby nedošlo k jejich ničení. Když s X a X věci vynášeli a nakládali do vozíku, přijel žalobce a snažil se jim v odvozu věcí zabránit. Vešel do včelína a X strčil, až spadla na nástavky, X se jí zastával. Žalobce začal ve včelíně ničit věci, volal na policii a nahrával si situaci, ostatní pokračovali ve vynášení rámků ze včelína. Žalobce se X v práci zabránit, zkroutil jí pravou ruku za záda. To viděl X a chtěl žalobce odstrčit, ten však na něj zaútočil pěstmi, zaklekl na něj na zemi a opakovaně jej bil pěstmi do obličeje. Zaskočená K X nakonec přiskočila k žalobci a bila ho pěstmi do zad, aby přestal bít X. Žalobce však na její rány vůbec nereagoval, proto jej stáhla do strany a X se tak dostal ze zakleknutí. Poté se situace uklidnila a na to přijela policie. Incident sledoval zpovzdálí X, který se pohyboval u úlů a mezi dveřmi.
10. X potvrdil výpověď X. Uvedl, že se s žalobcem strkali poté, co žalobce odstrčil K X, až spadla na bedny, které byly ve včelíně. Žalobce pak strčil i do X, který rovněž spadl na

bedny, a obtížně se mu vstávalo, neboť měl na sobě včelařské oblečení. Následně byl X napaden žalobcem poté, co žalobce zkroutil ruku X. Žalobce udeřil X silně do obličeje, ten upadl na zem, načež jej žalobce zaklekl a zběsile bil pěstmi do hlavy. Pomohl mu zásah X.

11. X uvedl, že z důvodu starostí K. Š. o včely chtěli odvést věci ze včelína. Když přijel žalobce, začal nadávat, vběhl do včelína a strčil do své manželky, která spadla na nástavky. Žalobce rozbíjel věci, křičel „oni mě bijou“, situaci X se jí zastával, ale žalobce se otočil a ihned jej silně udeřil pěstí do obličeje. X upadl zády na zem, žalobce na něj skočil, seděl na něm a bil jej oběma rukama pěstmi. X křičel na X, aby mu pomohla, ona se snažila žalobce sundat. Jediné viditelné zranění měl X, jenž byl otřesený, měl podlitiny a zkrvavený obličej.
12. Správní orgán I. stupně k návrhu X přečetl usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 18. 4. 2018, č. j. 38 Nc 13502/2018-29, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 25. 7. 2018, č. j. 36 Co 196/2018-86, z nichž plyne, že žalobci bylo předběžným opatřením zakázáno vstupovat do společného domu manželů Š.ch.
13. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 12. 2018, č. j. X, o vině žalobce bylo zejména pro vady výrokové části zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 2. 2019, č. j. X. Správní orgán prvního stupně následně oznámením ze dne 26. 2. 2019 informoval žalobce o změně citace obvinění, když do popisu skutku doplnil popis újmy na zdraví, kterou měl žalobce způsobit X a X. Dne 27. 3. 2019 se konalo další ústní jednání, při němž byla přečtena lékařská zpráva ze dne 5. 8. 2018 týkající se zranění X a lékařská zpráva ze dne 6. 8. 2018 ohledně zranění X, dále byla přehrána dvě videa pořízená žalobcem v době incidentu dne 5. 8. 2018 na mobilní telefon.
14. Rozhodnutím ze dne 27. 3. 2019 byl žalobce shledán vinným ze dvou shora popsanych přestupků. Správní orgán I. stupně zrekapituloval obsah výpovědí a dalších shora popsanych důkazů. Konstatoval, že provádění žalobcem navrhované rekonstrukce by bylo nadbytečné, přehraná videa nezachycují samotné přestupkové jednání, nelze z nich určit míru zranění účastníků incidentu. Z provedeného dokazování dle správního orgánu I. stupně vyplynulo, že žalobce napadl X a X a jeho jednání vykazuje znaky přestupku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Žalobce spáchal více přestupků, i proto správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu v dolní polovině zákonem stanovené sazby, ale důraznější.
15. Žalobcovo odvolání, které obsahovalo obdobné námitky jako žaloba, žalovaný zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 24. 6. 2019. Žalovaný uvedl, že k projednávanému incidentu bezpochyby došlo, existuje však rozpor ve výpovědích X, X a P. J. na jedné straně a žalobce na straně druhé. Tvrzení K. Š., L. P. a P. J. jsou konzistentní, drobné odchylky v jejich výpovědích nevedou k pochybnostem o spáchání přestupků žalobcem, naopak jsou potvrzením toho, že každý vypovídal tak, jak incident sám vnímal. Úplná totožnost výpovědí by naopak byla podezřelá. Tvrzení těchto osob jsou podpořena lékařskými zprávami o zraněních X a X a v případě X i barevnou fotografií zranění. Žalobce sám připustil, že X udeřil pěstí do obličeje, a z jeho popisu je zřejmé, že se nemohlo jednat o nutnou obranu, neboť ta by byla nepřiměřená způsobu údajného útoku na osobu žalobce.

16. Dle žalovaného zaměřily správní orgány svou pozornost na zranění X a X, protože v daném případě posuzovaly přestupkové jednání žalobce, nikoli dalších osob. Existenci zranění žalobce však správní orgány nepopírají. X měl v době, kdy jej žalobce bil do obličeje na hlavě včelařskou kuklu a jeho zranění odpovídají opakovaným úderům. Existence vzkazů napsaných křídou na včelíně není pro posouzení věci rozhodná. Výslech policistů, kteří na místo přijeli po incidentu, by byl nadbytečný, stejně jako rekonstrukce, která by nemohla přinést nic nového. Žalobcem předložená videa jsou nic neříkajícími fragmenty, které nepodporují verzi uváděnou žalobcem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
18. K projednání věci nařídil soud ústní jednání, při němž účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Zástupce žalobce pouze zdůraznil, že správní orgány se nezabývaly videem nahraným žalobcem, když jej neprovedly jako důkaz, a že zrušení původního prvostupňového rozhodnutí je dokladem existujících vad řízení. Dokazování soud neprováděl, neboť toho pro rozhodnutí věci nebylo nad rámec předloženého spisového materiálu třeba. Žalobce přitom navrhoval dokazování listinami, fotografiemi či videem, které jsou součástí správního spisu. Taktéž výslechy osob přítomných řešenému incidentu byly provedeny ve správním řízení a soud neměl potřebu je opakovat. Dokazování listinami z jiných spisů Městského úřadu v České Lípě či Krajského ředitelství policie pro Liberecký kraj by bylo pro posouzení důvodnosti podané žaloby proti rozhodnutí ohledně přestupků žalobce nadbytečné.
19. Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví. Podle § 7 odst. 4 písm. b) téhož zákona lze za takový přestupek uložit pokutu do 20 000 Kč.
20. Stěžejní okruh žalobních námitek směřuje do oblasti hodnocení provedených důkazů a závěru o skutkovém stavu, neboť žalobce má za to, že přestupek nespáchal, když byl naopak sám obětí útoku. Krajský soud se však s hodnocením správních orgánů ztotožňuje. Nejpodstatnější je, že proti skutkové verzi prezentované žalobcem stojí konzistentní výpovědi tří dalších osob, a to jak osob přímo postižených spácháním řešeného přestupku (X, X), tak na fyzickém napadení přímo nezúčastněného svědka (X). Odchyldy v obsahu výpovědí těchto osob jsou pouze marginální a lze je přičíst odlišnému vnímání celé emocionálně vypjaté situace jednotlivými aktéry či nepřesnému zapamatování, což je přirozený jev. V těchto výpovědích lze nicméně vysledovat shodný základní rámec souběhu událostí, zatímco žalobcova verze je diametrálně odlišná.

21. Pokud jde o žalobcovo podezření, že všechny tři uvedené osoby se proti žalobci domluvily a vypovídaly lživě, je pravdou, že tyto osoby ve včelíně pracovaly společně, a představovaly tak v kontextu vzniklé situace jakousi druhou stranu stojící oproti žalobci, který si zjevně jakékoli odvážení věcí ze včelína nepřál. Sama tato skutečnost však nezakládá automatický závěr o účelovosti jejich výpovědí. V případě existence dvou proti sobě stojících skutkových verzí se správní orgány správně obrátily k hodnocení dalších provedených důkazů podporujících to či ono tvrzení. V tomto směru považuje soud za klíčové lékařské zprávy popisující zranění X a X, která přesně odpovídají výpovědím všech tří osob stojících proti tvrzení žalobce. Žalobce se ve své výpovědi soustředil zejména na tvrzení jemu vzniklé újmy, nicméně hodnověrně nevysvětlil např. to, jakým způsobem přišla jeho manželka k prokázanému zranění pravého ramene. Prokázaná zranění X dle názoru soudu odpovídají opakovaným úderům do jeho obličeje, nemohla být způsobena úderem jediným. Žalobci však nebyl kladen za vinu konkrétní a přesně stanovený počet úderů do obličeje X. Zjištění přesného počtu úderů nebylo pro konstatování viny zapotřebí. Ze spisového materiálu neplyne, že by X vypovídala o počtu více než čtrnácti úderů. Povaha zranění X byla dostatečně objasněna, a nebylo tedy třeba opatřovat znalecký posudek či ohledávat včelařskou kuklu.
22. Není přitom pravdou, že by správní orgány zcela ignorovaly zranění vzniklá žalobci. I ze skutkové verze, které správní orgány uvěřily, plyne, že žalobce byl účasten bitky, při níž utřil údery či škrábance, a jemu vzniklá dílčí zranění nejsou zpochybňována. Správní orgány se jimi zabývaly již proto, že vedly společné řízení jak o přestupcích žalobce, tak o přestupcích dalších osob spáchaných právě na žalobci. V napadeném rozhodnutí, které se týká výhradně žalobcem spáchaných přestupků, jimiž žalobce jiným osobám ublížil na zdraví, se přitom správní orgány soustředí především na zranění těchto dalších osob z důvodu zjišťování existence újmy na zdraví, jakožto znaku objektivní stránky řešených přestupků.
23. Je přitom třeba opětovně zdůraznit, že napadené rozhodnutí, které je skrze podanou žalobu soudu otevřeno k přezkumu, se týká pouze přestupků žalobce. Žalobní námitky směřující proti usnesení o zastavení řízení o přestupcích X a X či týkající se jiných správních řízení nemají v tomto soudním řízení místo. Stejně tak není podstatné, jaké incidenty se mezi žalobcem či jeho synem a X odehrály v minulosti, když předmětem napadeného rozhodnutí byl pouze incident z 5. 8. 2018 v podvečerních hodinách. K posouzení, zda byly spáchány přestupky spočívající v ublížení na zdraví, nebylo třeba řešit, zda měl žalobce dne 5. 8. 2018 povolen či zakázán přístup na pozemek se včelínem. Ze soudních rozhodnutí, která správní orgán I. stupně při ústním jednání přečetl, plyne, že agresivní vystupování žalobce vůči manželce nebylo ničím novým, neboť žalobce měl předběžným opatřením ve věci ochrany proti domácímu násilí zakázáno vstupovat do společného domu.
24. Není pravdou, že by správní orgány jako důkaz neprovedly žalobcem pořízené a dodané videozáznamy ze dne 5. 8. 2018. Nepodepsaný a nedoplněný e-mail s odkazem na video není řádným podáním podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobce nicméně svá videa, která byla přehrána při ústním jednání dne 27. 3. 2019, předložil na CD, jež je součástí spisového materiálu. Soud se nicméně plně ztotožňuje s názorem

žalovaného, že videa neprokazují ve vztahu k projednávaným přestupkům nic podstatného. Samotné projednávané skutky, tedy fyzické inzultace mezi osobami, videa vůbec nezachycují. Pouze potvrzují nespornou přítomnost zainteresovaných osob ve včelíně a jeho okolí a neshody žalobce a jeho manželky.

25. Správní orgán I. stupně konal po zrušení jeho původního rozhodnutí další ústní jednání, při němž prováděl dokazování, a to i na návrh žalobce. Žalobce se rovněž k prováděným důkazům vyjadřoval. Skutečnost, že se správní orgány nepřiklonily k verzi žalobce, neznamená, že se nezabývaly jeho návrhy či že je napadené rozhodnutí nezákonné. Správní orgán I. stupně ve svém novém rozhodnutí vycházel i z ústního jednání konaného před jeho vydáním dne 27. 3. 2019. Správní orgány vycházely výhradně z výpovědí opatřených v rámci jimi vedeného řízení. Skutkový stav byl prokázán i bez použití úředního záznamu policie ze dne 5. 8. 2018 a žalovaný na něj odkazoval, jak sám uváděl, pouze pro dokreslení. Obsahem tohoto úředního záznamu je ostatně jen zprostředkovaný popis již proběhlých událostí, nikoli vlastní svědectví policistů. Ty nebylo třeba vyslýchat právě z důvodu, že incident neviděli. Taktéž existence a obsah nápisu křídou na včelíně nejsou pro posouzení věci podstatné.
26. Na skutečnosti, že X byla jedinou osobou oprávněnou dát souhlas se zahájením a vedením řízení o přestupku žalobce, nespátňuje soud cokoli nestandardního. Touto osobou byla v souladu s § 79 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 7 odst. 7 zákona o některých přestupcích, jakožto manželka obviněného žalobce, tedy jeho osoba blízká. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného o nadbytečnosti provádění žalobcem navrhované rekonstrukce. Je zjevné, že k incidentu ve včelíně dojít mohlo a skutečně k němu došlo. Odstranění rozporů mezi výpovědí žalobce a výpověďmi ostatních osob nelze od provedení rekonstrukce očekávat. Správní orgán I. stupně provedeným dokazováním zjistil skutkový stav v dostatečném rozsahu, v odvolacím řízení proto nebylo důvodu k provádění dalšího dokazování či konání ústního jednání. Ke zrušení původního prvostupňového rozhodnutí ze dne 20. 12. 2018 žalovaný přistoupil z důvodu konstatování procesních vad, které byly správním orgánem I. stupně následně odstraněny. Ze samotného zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí nelze automaticky dovozovat vady veškerých dalších rozhodnutí správních orgánů ve správním řízení.
27. Stanovená výše pokuty, která byla žalobci za spáchané přestupky uložena, nevybočuje z mezí stanovených v § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích. Soud ji považuje za adekvátní ve vztahu k přestupkům spáchaných žalobcem, v žádném případě ji nelze označit za přehnaně vysokou, když žalobce ublížil na zdraví dvěma lidmi. Argumentaci, že žalobce již byl potrestán jinak, soud neshledává důvodnou. Zejména opakované vykázaní žalobce ze společného obydlí nemůže žalobce vykládat ve svůj prospěch tak, že by snad mělo nahradit trest za spáchané přestupky. K vykázaní ostatně dle soudních rozhodnutí, která jsou součástí spisového materiálu, došlo již před spácháním nyní projednávaných přestupků z důvodu jiného jednání žalobce, než je incident z 5. 8. 2018. Žalobce se měl ke své rodině chovat natolik slušně, aby nebylo třeba jej z obydlí vykazovat, a žalobce tak nepřišel o přístup ke svým věcem. Protože žalobci nebyl uložen trest ve zjevně nepřiměřené výši, soud nevyhověl jeho návrhu na upuštění od potrestání, resp. na snížení uloženého trestu.

V. Závěr a náklady řízení

28. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
30. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. května 2020

Mgr. Zdeněk Macháček

samosoudce